

Posudek školitele disertační práce

Autorka: **Mgr. Zuzana Pártlová**

Název práce: **Autorské herectví jako (ne)výchova k osobnosti: Základ pro autentickou pedagogickou praxi**

Školitel: **doc. MgA. Stanislav Suda, Ph.D.**

Pracoviště: **Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích**

Téma dizertační práce považuji za velmi aktuální. Upozorňuje na pedagogický aspekt dialogického jednání v osobnostním zrání. Práce je uvedena rozsáhlou kapitolou, kterou bych nazval reflektovaným autorským esejem o motivaci doktorandky studovat tento fenomén. Přestože celá práce je obsahově hodnotná a splňuje požadavky teoretické i výzkumné, tuto část považuji za nejzdařilejší. Domnívám se, že i pro doktorandku bylo uvědomění si a nahlédnutí tohoto příběhu stěžejní pro koncipování dalších částí.

Další část je věnována teoretickému vymezení pojmů. Ve většině prací tohoto typu je to standardní postup, který nás uvádí do problematiky. Tady se nabízí otázka, zda samotná výzkumná část svým způsobem tyto pojmy nenahlíží a nezpřesňuje. Zda by pro doktorandku samotnou nebylo výhodnější tuto část paradoxně zařadit až za část výzkumnou.

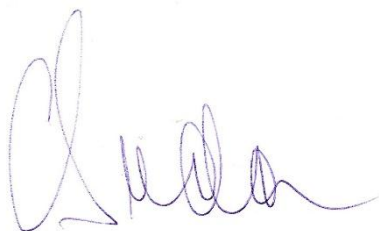
Autorku zajímá nejen potřeba rozvíjet naše dispozice k tvořivému a partnerskému přistupování k sobě samým a druhým, ale vznáší i požadavek směrem ke kondici učitelů a vychovatelů. Zvolila kvalitativní metodologii, formu videozáznamů dvou kamer a následně polostrukturované rozhovory. Z hlediska zvolených metod nemám připomínek, autorka k nim došla na základě promyšlené rozvahy, z tohoto hlediska jsou naprosto adekvátní.

Základním tématem analýz videozáznamů jsou momenty tělové proměny. Domnívám se, že doktorandka velmi poctivě sleduje výpovědi a snaží se jakési o „kódování“, které se trochu

vzpírá samotnou svojí podstatou. Nicméně tato část je dokladem pedagogického přesahu tohoto zkoumání pro samotné frekventanty. Což je – de facto – nezamýšlené, ale velmi podstatné zjištění. Tuto část považuji za zdařilou.

V dalším výzkumném šetření doktorandka vedla polostrukturované rozhovory a pokoušela se vybrané kategorie doložit vybranými výpověďmi. Celá část vypovídací hodnotu má a může zpřesnit chápání zkoumaných pojmů. Za velký klad bych také označil přílohy, které dokladují způsob práce při samotném šetření. Nicméně k této části mám připomínky, či spíše dotazy. První je metodologická – nejsem si jist, jak nazírat tabulku pojmové analýzy a jejího kvantitativní vyjádření. Mám za to, že frekvence neanalyzuje kvalitu pojmu (či jevu samotného). Druhá připomínka se vztahuje k přehlednosti a struktuře části. Stálo by za to se zamyslet, zda vyjasnění a zpřehlednění struktury textu by následně nepomohlo i autorce samé v náhledu a reflexi vlastního výzkumu. Poslední poznámka se vztahuje k vedení rozhovorů. Zda do budoucna (doufám, že autorka bude i nadále ve výzkumu pokračovat) nezávažit volnější průběh rozhovorů a přecházet tak od rozhovorů polostrukturovaných k volnějším formám (předem nestrukturovaným). Aby mohla být sama překvapována, jaká data z výpovědí lze vytěžit.

Přes tyto připomínky považuji práci za velmi zdařilou. Splňuje nároky na tento typ práce a s potěšením i úlevou **doporučuji k obhajobě**

Dobrá Voda u Č.B. dne 5. dubna 2018